

Nr. van het vonnis : 401

Nr. van het Parket :

Nr. van het Repertorium : 439

BEROEP

door

Verw. ....

O.M. /

de... B.P. op 2/3/04

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE
VIJFTIENDE KAMER

zetelende in korrektionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter terechtzitting van 22 mei 2001:

955

zetel te _____, met
 ingeschreven in het H.R. te _____ onder het nummer _____ woonstkeuze
 doende bij notaris _____ te _____

met een eis gericht tegen de vier gedaagden erin bestaande het herstel te horen bevelen van het dak van de loft _____, eigendom van de _____; tot de vergunde toestand, zoals gesteld in de alsdan ter zitting van 22 mei 2001 neergelegde schadenota;

vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____;

tegen:

956

1. _____ directeur, geboren te _____ -
 op _____ vreemdeling van Duitse nationaliteit,
 wonende _____

vertegenwoordigd door meester _____ loco meester _____;
 beiden advocaat te _____

957

2. _____, raadgever, geboren te _____) op
 _____, vreemdeling van Italiaanse nationaliteit, wonende _____

vertegenwoordigd door meester _____ loco meester _____;
 beiden voornoemd;

958

3. _____, boekhouder, geboren te _____ -
 op _____, laatst wonende _____ -

vertegenwoordigd door meester _____ loco meester _____;
 beiden voornoemd;

OPSCHORTING

959

4.

, met maatschappelijke zetel

verkort

vertegenwoordigd door meester

, advokaat te

De eerste, de tweede en de derde :**Gedaagd om :** te

Bij inbreuk op artikel 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op artikel 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op artikel 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1° en 6°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999) en 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), meer bepaald door:

A. Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning te hebben afgebroken, herbouwd of verbouwd, in casu: te eind 1996 : oprichten van constructies op plat dak o.a. grotere lichtkoepels, airco warmtewisselaar en metalen kasten voor technieken welke niet voorkomen op de goedgekeurde plannen (bouwvergunning dd. 20.09.1996 nr.).

B. Door het instandhouden van de sub A omschreven werken te in de periode van eind 1996 tot heden.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

Ligging: gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming:

Aard en oppervlakte :

Wijk en nummer van het kadaster :

En de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

met maatschappelijke zetel

De vierde :

Gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de kosten en de geldboeten ten laste gelegd van de eerste, de tweede en de derde beklagde, haar aangestelde die de inbreuk heeft gepleegd in de uitvoering van de bediening waarmede hij gelast was.

***

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe vertegenwoordigd door hun respektievelijk raadsman, voornoemd.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED :

1. Tenlastelegging A :

Door de politie te _____ werd op 8 december 1997 vastgesteld dat naar aanleiding van de op 20 september 1996 verkregen vergunning voor het 'verbouwen van een loft', bepaalde constructies welke niet voorkwamen op de goedgekeurde bouwplannen werden opgericht op het dak, zoals onder meer de airco, warmtewisselaar en metalen kasten voor het onderbrengen van technieken.

Tevens werden de lichtkoepels groter uitgevoerd dan vergund.

Deze tenlastelegging is bewezen.

2. Tenlastelegging B :

Er worden tevens vervolgingen ingesteld *voor het instandhouden* van de wederrechtelijke toestand in de periode van eind 1996 tot op de datum van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, hetzij 25 april 2001.

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, *behoudens in de vernoemde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.*

Uit de elementen van het strafdossier blijkt dat er in casu toepassing dient te worden gemaakt van de uitzonderingsbepalingen voorzien in artikel 146, derde en vierde lid.

De gepleegde bouwovertreding heeft wel degelijk een onaanvaardbare hinder veroorzaakt voor de omwonenden en in het bijzonder voor de eigenares van het appartement op de verdieping van de Residentie in het complex

De zich in het strafdossiers bevindende foto's spreken immers voor zichzelf.

Volgens artikel 2046 B.W. kan een dading een door het Openbaar Ministerie uitgeoefende strafvordering niet doen uitdoven. De burgerlijke vordering en de strafvordering staan los van elkaar (Cass., 26 februari 1987, Arr. Cass., 1986-87, 851).

Er kan derhalve geen toepassing worden gemaakt van de strafuitsluitende verschoningsgrond met betrekking tot de instandhouding van bouwmisdrijven zoals voorzien in artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003.

De tenlastelegging B is bewezen.

3. Strafrechtelijke aansprakelijkheid :

Het eerste constitutief element van het misdrijf, namelijk het materieel element is bewezen en wordt door de beklaagden overigens niet betwist.

Beklaagden zijn echter van oordeel dat er in casu niet voldaan werd aan het tweede constitutief element van het misdrijf, namelijk het moreel element, zodat zij dienen te worden vrijgesproken.

In ondergeschikte orde wordt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gevraagd.

Minstens dient volgens beklaagden toepassing te worden gemaakt van de strafuitsluitende verschoningsgrond voorzien bij artikel 5, lid 2 Sw.

Volgens beklaagden dient de strafvordering zich te richten tegen de die niet in het geding betrokken is als strafrechtelijke aansprakelijk doch enkel als burgerrechtelijk aansprakelijke.

Gelet op de voorziene decumul bij onachtzaamheidsmisdrijven zoals voorzien in artikel 5 Sw. heeft de rechtspersoon volgens de beklaagden de zwaarste fout begaan waardoor de natuurlijke personen dienen te worden vrijgesproken.

Voor de wet van 4 mei 1999 kon een rechtspersoon weliswaar een misdrijf begaan doch kon daarvoor niet worden gestraft, "societas delinquere potest, sed punire non potest".

Dit impliceerde niet automatisch straffeloosheid vermits de straf die op het door de rechtspersoon gepleegde feit stond, volgens vaste rechtspraak ondergaan werd door de natuurlijke persoon door wie de rechtspersoon gehandeld heeft (Cass., 17 februari 1998, J.T., 1998, 661; Cass., 12 september 1995, R.W., 1996-97, 9). Het kwam de rechter toe na te gaan aan welke natuurlijke persoon of personen het misdrijf moest worden toegerekend.

De wet van 4 mei 1999 heeft de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen ingevoerd in het Belgisch strafrecht in artikel 5 Sw.

Overeenkomstig artikel 2, eerste lid Sw. bepaalde beginsel van de niet-retroactieve werking van de strafwet, kan geen veroordeling worden uitgesproken voor gepleegde feiten die de strafbaarstelling voorafgaan.

Voornoemde wet van 4 mei 1999 waarbij het nieuw artikel 5 Sw. werd ingevoerd is in werking getreden op 2 juli 1999 (B.S. 22 juni 1999).

Sedert 2 juli 1999 kan de rechtspersoon een eigen strafrechtelijk gesanctioneerde fout begaan.

Voor de in hoofde van de beklaagden weerhouden feiten in de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van het nieuw artikel 5 Sw (in de periode eind 1996 - 2 juli 1999) kan dit artikel hoe dan ook niet van toepassing zijn.

Vanaf 2 juli 1999 kan artikel 5 Sw. in principe van toepassing zijn.

De incriminatie werd vastgelegd in Boek I van het Strafwetboek, waarvan artikel 5, lid 1 bepaalt : "*Een rechtspersoon is verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd*".

Artikel 5 lid 2 SW bepaalt :

- wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degenen die de *zwaarste* fout heeft begaan veroordeeld worden;
- indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout *wetens en willens* gepleegd heeft, deze *samen* met de verantwoordelijke rechtspersoon kan veroordeeld worden.

Daarvoor werd tussen de burgerlijke partij en de burgerlijk aansprakelijke partij op 17 december 2002 een *dadingsovereenkomst* afgesloten (stuk 20).

vordert thans een schadevergoeding van 37.200,00 euro, onder aftrek van de reeds betaalde afkortingen ten bedrage van 4.000,00 euro.

Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2044 en 2046 B.W. beëindigt een dading die hangende een geschil voor de correctionele rechtbank wordt gesloten tussen de burgerlijke partij en de gedaagde(n), dit geschil.

Door deze dading is het geschil tussen deze partijen immers uitgedoofd, waardoor de rechtsmacht van de rechter uitgeput is en de procedure niet kan worden hernomen. Indien deze dading hangende het geschil door één van deze partijen niet wordt uitgevoerd - zoals kennelijk in casu - dient zij een nieuwe vordering in te stellen voor de burgerlijke rechter.

De dading maakt immers een nieuwe overeenkomst uit waarvan de verbintenissen deze van de oorspronkelijke overeenkomst vervangen (*Antwerpen, 14 september 1992, Proces en Bewijs 1993, 102*).

Bijgevolg is de rechtbank niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 2, 3, 44, 45, 50 en 100 van het strafwetboek;

artikel 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op artikel 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997);

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 en 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 1, 3, 5, 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting.

Alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op **tegenspraak**.

Verklaart de feiten **A** en **B** in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklagde bewezen en,

**Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de eerste gedaagde - , de tweede gedaagde -
- en de derde gedaagde - - voor een periode van drie jaar.**

**Verklaart de vierde gedaagde - de
- burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten en de geldboeten.**

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp, gelet op de inmiddels tussengekomen regularisatievergunning.

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen van de kosten van het geding, in zijn geheel begroot op tweehonderd achtenveertig euro en vijftig cent (248,50 euro), kosten die het gevolg zijn van de door hen gepleegde feiten.

Verwijst de veroordeelden tevens tot het betalen van elk een vergoeding van respectievelijk vijfentwintig (25) euro, zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, gewijzigd door artikel 1 K.B. dd. 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001.

OP BURGERLIJK GEBIED :

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij, gelet op de tussengekomen dadingsovereenkomst.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zeventien februari twee duizend en vier.

Waar zetelden :

; alleenrechtsprekend rechter;
, eerste substituut prokureur des Konings;
, griffier.